

[Aksel Larsen.]

time i statsministeriet, men jeg kan ikke tænke mig, at forliget er sluttet sådan, at man har aftalt alle lovforslagets detaljer, og at der ikke må flyttes så meget som et komma i det. Man var for øvrigt på et vist tidspunkt i udvalget inde på tanken om at udvide dette udvalg fra 10 til 11 medlemmer; dengang har man altså ment det kunne gøres. Jeg savner en argumentation for, at ikke arbejderbevægelsen skal repræsenteres i dette udvalg, når f. eks. Grosserer-Societetet og Industrirådet er repræsenteret i et udvalg, som skal sysle med afsætning af landbrugsprodukter og med priser på landbrugsprodukter. Jeg savner også en argumentation imod det af mig foreslåede folketingsudvalg. Flertallet erkender i betænkningen, at ændringsforslag nr. 2 giver ministeren en meget vidtgående bemyndigelse; i hvert fald er et mindretal inden for de konservative meget forbitret over denne bemyndigelse. Men så kan jeg ikke forstå, at man ikke ønsker ministeren anbragt under en vis kontrol. Jeg ved fra den højtærede ministers tidligere udtalelse, at han gerne ville have et sådant folketingsudvalg at rådføre sig med. Jeg savner derfor overhovedet en begrundelse for, hvorfor man ikke vil have dette folketingsudvalg, og jeg opretholder derfor mit ændringsforslag.

Til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen har jeg kun en bemærkning om kornlovsforslaget. Det ærede medlem er klar over, at den hidtidige kornlov virker skadelig, idet rugavlen er ved at løbe løbsk, og så finder han ud af, at vi kan begrænse dyrkningen af rug ved at sætte prisen på foderkorn i vejret. Det kan man muligvis, men selv om man ikke bør tale tysk fra denne talerstol — jeg skal nok oversætte det — så lyder det godt på tysk; det ærede medlem synes at være af samme mening som den tyske sætning: warum einfach, wenn es kompliziert auch geht? Hvorfor skal vi gøre det enkelt, letfatteligt, når det også kan gøres vanskeligt? Det var dog nemmere, hvis man satte prisen på rug og hvede ned, så ville vi ikke få dyrket for meget rug. Ved hjælp af kornloven har man sat rugprisen i vejret, og nu står man og siger, at det er forfærdeligt, at der dyrkes så meget rug her i landet. Så siger det ærede medlem

hr. Jens Chr. Christensen, at så må vi skynde os at få prisen på byg sat i vejret! Jeg synes, man skal gå den anden vej, og det er det, vi foreslar. Det er derfor, vi er modstandere af at føre kornloven med de forhøjede kornpriser videre.

Iver Poulsen: Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg bare sige, at det ikke undgik min opmærksomhed, at det ærede medlem var villig til forhandling, men det har åbenbart undgået det ærede medlems opmærksomhed, at jeg til det af det ærede medlem stillede ændringsforslag sagde: det er ikke flere lån og mere gæld, landbruget trænger til, men derimod blot en retfærdig ligestilling med andre erhverv, og så som en en biting føjede til, at hvis der virkelig skal være tale om at bringe landbrugsbygningerne i en forsvarlig og hensigtsmæssig stand, er 250 mill. kr. kun at regne for en dråbe i havet.

Anders Andersen: Det ærede medlem hr. Carl Petersen stillede mig et spørgsmål. Jeg ved i og for sig ikke, hvorfor det ærede medlem stillede det, for jeg tror, at det ærede medlem kunne lige så godt selv svare derpå. Det ærede spurgte, om der nogen sinde ad politisk vej var lagt hindringer i vejen for, at landbruget opnåede højere hjemmemarkedspriser. Det ærede medlem ved jo godt, at bortset fra særlige situationer har noget sådant ikke fundet sted. Det ærede medlem ved godt, at bortset fra, skal vi sige krigssituationer og efterkrigstidsvirkninger er der ikke ad politisk vej lagt sådanne hindringer i vejen. Det, der er problemet i dette spørgsmål, er ikke, hvorvidt der er lagt hindringer i vejen eller ikke, men ganske enkelt, hvilke muligheder landbruget har haft inden for de forskellige områder for at kunne opnå højere hjemmemarkedspriser. Her kan vilkårene være forskellige. For visse produkter har landbruget kunnet løse problemet, for andre varers vedkommende har landbruget i henhold til de afsætningsvilkår, der findes for disse varer, ikke kunnet løse det på frivillig basis. Derfor kan hele spørgsmålet om hjemmemarkedspriserne og landbrugets muligheder for ad lovgivningens vej at opnå højere hjemmemarkedspriser naturligt rejses også her i folketinget.